

de afgive nogen tilstrækkelig Grund til at foretage Indskrænkninger i Brugen af Steenolien. Foll bør jo selv vide, at det er en farlig Bæstse, som de have at gjøre med, og bør derfor selv sørge for, at deres Lamper osv. ere forsvarligt indrettede. At de almindeligviis brugelige Lamper let skulle kunde opvarmes til en saadan Varmegrad, at Petroleum — naar den da ikke er forfaldet, men virkelig er Petroleum — skulde kunne explodere derved, er vistnok temmelig utroligt; jeg har ikke nogen- sinde hørt noget Exempel derpaa. — Jeg skal saaledes paa ingen Maade misjende Lovforslagets gode Hensigt, men jeg troer rigtig- nok ikke, at der egentlig vil vindes stort Ud- det ved det, end at man indskærper Sælgerne ikke at sælge altfor flette Varer. At dette skeer, kan jo nu være ret godt. Noget Andet er det, hvis man vil gaae. Sælgerne meget strengt tillivs efter Lovforslagets Bogstav. Men da vil man, efter hvad der er blevet sagt mig af Flere, som forstaae sig paa den Slags Handel, vistnok ogsaa blive nødt til at indskrænke denne Handel meget betydeligt, thi der skal ikke være megen Petroleum her i Byen til al- mindelig Brug, der kan underkastes den Prøve, som Lovforslaget omtaler.

Justitsministeren: Jeg behøver ikke at sige, at jeg skal være meget villig til at over- veie det Spørgsmaal, som det ærede 7de konge- valgte Medlem (Uising) har omtalt, og navnlig til at conferere med ham derom. Det er mig dog ikke for Diebliffet tilstrækkelig klart, at der er Grund til nogen Forandring i den af ham antydede Retning; men jeg skal ikke gaae nær- mere ind paa det nu. — Hvad det angaaer, som den ærede sidste Landsthingsmand har fremført, skal jeg for det første gjenkalde i Er- indring, hvad jeg ved Forelæggelsen nævnte, at Lovforslaget er taget i Arv af mig — det er dog en Arv, som jeg meget gjerne har overtaget, — idet det forelaa fuldstændig ud- arbejdet i alle sine væsentlige Bestemmelser, da jeg overtog Ministeriet. Den eneste Foran- dring, som jeg har anseet det for tilraadeligt at foretage i det, er den, at det skal være over- ladt til Sættelse ved kongelig Anordning, hvorledes den omhandlede Prøve skal foretages,

saar at Reglerne derfor, som jo let kunde be- høves forandrede i en eller anden lille technisk Bestemmelse, ikke optages i selve Loven. Hvad Realiteten angaaer, kan jeg dernæst ikke andet end fremhæve, at det Forslag, som her er frem- sat, har været gjældende Bestemmelse i Eng- land siden Jult 1868; hvad der synes mig at vidne om, at det er en praktisk Bestemmelse, hvorved ialtsald nogen Nytte vil kunne opnaaes, og at den derhos ikke paalægger Samhandelen for stort Besvær. Der er jo to Momenter at iagttage i denne Sag, paa den ene Side, at man op- naaer Noget — thi den ærede Landsthings- mand vil dog vist være enig med mig i, at man ikke skal tilside sætte eller opgive, hvad man kan opnaae, fordi man ikke kan opnaae. Alt —, og paa den anden Side, at der ikke derved paalægges for stor Byrde eller for meget Besvær. Men dette er ikke at befrygte, da man i England i flere Aar har haft en saadan Bestemmelse. De to nævnte Momenter have for mig været de afgjørende til at op- tage Lovforslaget og bringe det frem. Jeg erkjender naturligviis, at jeg selv ikke er kyndig i Petroleumshandelen. Men naar der foreligger Klager fra forskjellige Sider og Duffer om, at Noget maa gjøres, og der saa ogsaa fore- ligger et Forslag, der stemmer med, hvad der gjælder i England, saa kan jeg ikke have den mindste Betænkelighed ved at bringe Sagen frem, som den her foreligger.

Bloug: Ja, jeg skal gjerne indrømme den ærede Minister, at dette er et Moment, der har Noget at betyde. Jeg skal iøvrigt forbeholde mig nærmere at overveie, om jeg til anden Behandling skulde finde mig foran- lediget til at stille noget Ændringsforslag.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gif til Afstemning over Lovforslagets Overgang til anden Behandling, der eenstemmig vedtoges med 38 Stemmer.

Ændringsforslag til Sagens anden Be- handling indaldtes til den førstkommende Tirsdag Middag, Kl. 12.